

Benvolgut senyor, senyora,

Aprovada en el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei d'Estatut d'Autonomia valencià i, en concret, la fórmula "idioma valencià" per a referir-se a la llengua pròpia, s'obre una greu i molt tangible possibilitat de fragmentació lingüística, amb la consideració literal del valencià com a "idioma", ara avalada per un text legal de tan alt nivell com és un Estatut d'Autonomia.

Des de la transcendental sentència del Tribunal Constitucional 75/1997, de 21 d'abril de 1997, que reconeix la unitat de la llengua i que confirma la plena constitucionalitat de la denominació "llengua catalana" com a equivalent de "valencià", s'havia bastit tot un edifici legal on es fonamentava la unitat del català al País Valencià. Recordem que, basant-se en el pronunciament d'aquest alt tribunal, el Tribunal Superior de Justícia valencià ha dictat en els darrers anys fins a 9 sentències a favor de la unitat de la llengua i de les denominacions "valencià" i "català", contra les pretensions de la Generalitat Valenciana governada del PP. Aquests avenços havien conduït a una raonable esperança de tancar el conflicte de noms i del secessionisme en un termini breu.

Ara la fórmula "idioma valencià" afavoreix de manera inequívoca una interpretació legal secessionista i, de fet, posa tots els instruments jurídics en aquesta direcció. I, a més, aporta tot el suport perquè alguns partits i grups de pressió intentin desfermar el conflicte lingüístic a cada pas, encara amb més intensitat del que ara ocorre. Si amb l'expressió "valencià" ja ho han fet en els dos darrers anys quant a l'ús de les llengües oficials a la Unió Europea, al parlament espanyol, a la Biblioteca Nacional, a les escoles oficials d'idiomes, ara la base per a reobrir permanentment el conflicte és encara més potent i certament més temible en els efectes. De manera ben significativa, arran de l'aprovació de la fórmula "idioma valencià", el PP ja ha demanat al Govern espanyol la creació d'una titulació universitària de Filologia Valenciana diferent de la de Filologia Catalana (vegeu-ne la notícia en el full adjunt).

Per tot això, en la mesura que el vostre grup parlamentari va votar a favor de la proposta "d'idioma valencià", apel·lem a la vostra responsabilitat respecte a les greus conseqüències que això podria tenir en el trencament legal i social de la llengua, les quals, com a únic partit polític que, juntament amb el PP i CC, ho va avalar al Congrés dels Diputats, serien coherentment imputables al vostre grup.

Us instem, per tant, a evitar aquestes indesitjades conseqüències i si, per raó de compromisos contrets pel vostre partit, la fórmula "idioma valencià" no pot ser rectificadora literalment, sí que s'hauria de fer constar en la redacció final de l'Estatut aprovada pel Senat i pel Congrés allò que han avalat el Tribunal Constitucional, la jurisprudència existent, el criteri científic unànim i, així mateix, l'ens de referència lingüística instituït per la Generalitat Valenciana i el nou Estatut: és a dir, que el valencià és forma part de la llengua catalana i que les dues denominacions "valencià" i "català" són equivalents, segons la formulació adoptada en els Estatuts de les universitats públiques valencianes i ratificada pels tribunals. Així mateix, l'Institut d'Estudis Catalans també us ha mostrat la seva disconformitat amb aquesta proposta de text.

En la confiança que no defraudareu el compromís amb la nostra llengua i la nostra societat i que contribuïreu a afermar-les i no a dividir-les.

Cordialment,

Jordi Porta
Òmnium Cultural

Eliseu Climent
Acció Cultural del País Valencià

Jaume Mateu
Obra Cultural Balear

Barcelona, València, Palma, 15 de febrer de 2006